

РЕШЕНИЕ

№ 4706

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1740** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.1, ал.1 вр. чл.4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на Д. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], обл. Д., ул. Д., № 34, чрез адв. Г. З. от САК, със съдебен адрес: [населено място], ул. Х. Б., № 12, срещу Национален осигурителен институт – [населено място], с ЕИК[ЕИК] и адрес: [населено място], бул. А. С., № 62-64, за осъждането на ответника да му заплати сумата от 500,00 лв. /петстотин лева/, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди, произтичащи от незаконосъобразен административен акт – Разпореждане № [ЕГН] на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ на НОИ.

Ищецът обосновава исковата си претенция с твърдения, че ответникът /чрез оправомощено длъжностно лице от Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ пра НОИ/ е издал спрямо него Разпореждане № [ЕГН], с което му е отказано отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Последното е обжалвано по административен ред и потвърдено с Решение № 3305-40-38/28.07.2022 г. на управителя на НОИ. С Решение по административно дело № 8991/2022 г. Административен съд София-град е отменил Разпореждане № [ЕГН] и решението, с което то е потвърдено и преписката е върната за ново разглеждане. Ищецът твърди, че в производството по обжалване на Разпореждане № [ЕГН] е реализирал разноски от 500 лева за адвокатско възнаграждение, които според него

представляват имуществена вреда по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. С оглед на това претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди от 500 лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение за оказана му правна помощ и съдействие при обжалването на Разпореждане № [ЕГН], което е отменено като незаконосъобразно с решението по административно дело № 8991/2022 г. Административен съд София-град. Прави искане и за присъждане на направените разноски в настоящото производство.

В подкрепа на твърденията си, ищецът е помолил да бъдат изискани и приобщени към делото документите от административната преписка пред НОИ.

В съдебно заседание ищецът – редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Национален осигурителен институт – [населено място] /НОИ – [населено място]/, е депозирал Отговор на исковата молба от 26.04.2023 г., в който е изложил становището си относно предявения иск и е направил възраженията си. Представил е и писмени доказателства, приложени към писмо от 05.04.2023 г. В съдебно заседание се представлява от гл.ю.к. А. Х., която поддържа становището за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адв. Г. З. – пълномощник на ищеца. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Заинтересованата страна - Прокуратурата на Република България, се представлява от прокурор С. Д. от СГП. Изразява становище за неоснователност и недоказаност на предявената искова претенция. Счита, че не са налице задължителните елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане, поради което искът следва да бъде отхвърлен.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с исковата молба твърдения и доводите на страните в съдебно заседание, и след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Не се спори по делото /поради което по аргумент за противното на чл.153 от ГПК не подлежи на нарочно доказване/, че ищецът Д. Г. е подал заявление за отпускане на пенсия и добавки, въз основа на което ответникът по настоящото дело е образувал административно производство. С Разпореждане № [ЕГН] на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ при НОИ, на Г. е отказано отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст. То е обжалвано и с Решение № 3305-40-38/28.07.2022 г. на управителя на НОИ жалбата е отхвърлена като неоснователна. Срещу последното е подадена жалба пред АССГ. Образувано е административно дело № 8991/2022 г. по описа на съда, което е приключило с Решение № 7857/20.12.2022 г. С постановления по делото съдебен акт е отменено Решение № 3305-40-38/28.07.2022 г. на управителя на НОИ и потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН] на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ при НОИ и преписката е изпратена на ТП на НОИ С. за ново произнасяне съобразно дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Ищецът твърди, че в производството пред ТП на НОИ С. е ползвал адвокатска помощ и е направил разноски в размер на 500,00 лв., които представляват вреда по смисъла

на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

От приобщената по делото административна преписка се установява, че ищецът е упълномощил адв. Г. В. З. да го представлява и подписва пред управителя на НОИ С. във връзка с обжалване на Разпореждане № [ЕГН], както и да го представлява и подписва пред всички съдилища в страната във връзка с евентуалното обжалване на решение на управителя на НОИ, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН], да го представлява и защитава пред всички съдебни инстанции и съдилища в страната и т.н. /л.44/.

Представени са и два броя платежни нареждания от името на Д. Г. към банкова сметка [банкова сметка]. Едното, на л.10 от делото, е за сумата от 487,25 лв., с основание MERCI. Другото, на л.117 от делото, е за сумата от 506,74 лв. и с дата: 28.09.2022 г.

От правна страна:

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният осъдителен иск е процесуално допустим – подаден е от активно легитимирана страна, която твърди, че е претърпяла имуществени вреди от незаконосъобразен акт на държавен орган при изпълнение на административна дейност.

Материалноправно легитимиран в съответствие с нормата на чл.205 от АПК е именно ответникът по иска – Национален осигурителен институт – [населено място], в качеството му на държавен орган, който чрез оправомощено длъжностно лице, е издал административен акт, чиято незаконосъобразност е установена по съдебен ред.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Съображенията са следните:

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В този аспект и съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Конкретната искова претенция се основава на твърдения, че поради издаването на Разпореждане № [ЕГН] на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ при НОИ, което е отменено като незаконосъобразно след протекло съдебно производство, за ищеца са настъпили имуществени вреди, представляващи направени от него разноски за адвокатско възнаграждение в хода на административното производство. Тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна и безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни актове, действия и бездействия са причинени вредите /чл.7 от ЗОДОВ/. Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ в процесния случай и с оглед фактическите твърдения на ищеца включва в кумулативна даденост:

- наличие на административен акт, издаден от длъжностно лице, орган на ответника или самия ответник;
- незаконосъобразност на административния акт;
- вреда /претърпяна загуба или пропуснатата полза/ от административния акт;
- пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда;
- размер на причинените вреди.

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на неимуществени вреди.

В конкретния случай, съдът намира горните предпоставки за недоказани.

Разпореждане № [ЕГН] на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ при НОИ, представлява административен акт. Същият е отменен след оспорване и разглеждане по съдебен ред. С оглед на това, отмененият в съдебното производство административен акт попада в хипотезата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Изпълнено е условието за допустимост на иска, следващо от чл.204 от АПК – административният акт да е отменен по съответния ред - обжалване по административен и/или съдебен ред.

От друга страна, въпреки указаната от съда доказателствена тежест /с Определение от 31.05.2023 г./, ищецът не ангажира доказателства за наличие на причинена имуществена вреда, която да е настъпила в резултат на отменения като незаконосъобразен административен акт, нито пък за причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и вредоносния резултат и за размера на причинената вреда.

В административната преписка, приобщена към делото по искане на ищеца, се съдържа пълномощно, с което той е упълномощил адв. Г. В. З., да го представлява и подписва пред управителя на НОИ С. във връзка с обжалване на Разпореждане № [ЕГН] и т.н. В тази връзка адв. З. е подала жалба срещу посоченото разпореждане /л.42/, а после и срещу решението на управителя на НОИ, с което разпореждането е потвърдено. Получавала е книга и го е подписвала. Представявала го е и в производството по адм.д. № 8991/2022 г. по описа на АССГ.

По делото обаче липсват доказателства за направени разноси в хода на административното производство, а още по-малко за такива в претендирания размер. От представените банкови нареждания не се установява плащане към адв. З., нито пък какво е основанието за преводите.

Въз основа на горното, настоящият съдебен състав приема, че искът на Д. Г. Г. е недоказан не само по основание, но и по размер. Същият е за обезщетение, което не репарира действително причинени имуществени вреди, поради което следва да бъде отхвърлен.

С оглед на горния извод се явява неоснователна и ищцовата претенция за заплащане на разноските, направени в настоящото производство.

На ответника, на основание чл.10, ал.2 и ал.4 от ЗОДОВ, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл.37 от Закона за правната помощ

Предвид своевременно заявеното искане и на основание чл.10, ал.2 и ал.4 от ЗОДОВ, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. /сто лева/, който съответства на изискването на чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, изр.2-ро от Наредбата за заплащане на

правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл.203 от АПК във вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на Д. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], обл. Д., ул. Д., № 34, срещу Национален осигурителен институт – [населено място], с ЕИК[ЕИК] и адрес: [населено място], бул. А. С., № 62-64, за осъждането му да му заплати сумата от 500,00 лв. /петстотин лева/, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди, произтичащи от незаконосъобразен административен акт – Разпореждане № [ЕГН] на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ на НОИ.

ОСЪЖДА Д. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], обл. Д., ул. Д., № 34, ДА ЗАПЛАТИ на Национален осигурителен институт – [населено място], с ЕИК[ЕИК] и адрес: [населено място], бул. А. С., № 62-64, сумата от 100,00 лв. /сто лева/ за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд Перник пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: